

DECIZIE nr. 711 din 19 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. 4 din Capitolul IV al [Instrucțiunilor Ministerului Finanțelor nr. 3.614 din 26 aprilie 1991](#) privind tehnica de calcul al impozitului pe profit

EMITENT

• CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Publicat în [MONITORUL OFICIAL nr. 90 din 26 februarie 1998](#)

Data intrării în vigoare 26-02-1998

Ioan Muraru - președinte

Costica Bulai - judecător

Mihai Constantinescu - judecător

Nicolae Popa - judecător

Romul Petru Vonica - judecător

Paula C. Pantea - procuror

Claudia Miu - magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Societatea Comercială "Brpam Craciun" - S.R.L. Piatra-Neamt împotriva [Decizie Curții Constituționale nr. 273 din 23 iunie 1997](#).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea de la acea data, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 19 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constata următoarele:

Prin Decizia nr. 273 din 23 iunie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vadit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. 4 din cap. IV al Instrucțiunilor Ministerului Finanțelor nr. 3.614/1991](#), invocată de Societatea Comercială "Brpam Craciun" - S.R.L. Piatra-Neamt în Dosarul nr. 3.304/1996 al Curții de Apel Bacau - Secția contencios administrativ.

Pentru a decide astfel, completul de judecată a reținut ca verificarea constituționalității dispozițiilor legale din instrucțiunile respective excedente competenței Curții și ca aceste instrucțiuni sunt abrogate prin art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994.

Împotriva acestei decizii, Societatea Comercială "Brpam Craciun" - S.R.L. Piatra-Neamt a formulat prezentul recurs, considerând ca, întrucât nu este competența, Curtea ar fi trebuit să-și decline competența la instanța de contencios administrativ și ca abrogarea instrucțiunilor în cauza "nu este relevantă", deoarece ele se aplică pe plan local.

În concluziile scrise ale Administrației Financiare și ale Trezoreriei Municipiului Piatra-Neamt se solicita respingerea recursului, deoarece [Instrucțiunile Ministerului Finanțelor nr. 3.614 din 26 aprilie 1991](#) "nu contravin dispozițiilor art. 53 și 138 din Constituție și nici Legii nr. 12/1991" și pentru ca "nu au intervenit prevederi noi sau alte elemente care să conducă la casarea deciziei...".

În punctul de vedere al direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat a județului Neamt se considera ca recursul urmează a fi respins ca nefondat, întrucât din dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 rezultă "fără echivoc" ca excepția de neconstituționalitate poate viza numai o lege sau o ordonanță, iar "instrucțiunile în discuție cuprind norme privind tehnica de calcul al impozitului pe profit, acestea necontravenind dispozițiilor art. 53 și 138 din Constituție și nici Legii nr. 12/1991". Se precizează, de asemenea, ca instrucțiunile respective sunt "abrogate prin art. 41 al Ordonanței Guvernului nr. 70 din 29 august 1994 privind impozitul pe profit".

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vadit nefondată, în temeiul art. II din Legea nr. 138/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul sau de vedere, Guvernul apreciază motivele de recurs ca fiind neintemeiate, în esență pentru că "normele de procedura care reglementează declinarea de competență nu se aplică și activității de judecată a Curții Constituționale, organ cu activitate jurisdicțională specializată", iar Curtea "nu este competența a se pronunța asupra legalității aplicării unor dispoziții legale de către organele administrației publice, atribuție de competență exclusivă a instanțelor de contencios administrativ".

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, opiniile exprimate, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, prevederile ce fac obiectul excepției, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Nici unul dintre motivele de recurs invocate nu este întemeiat. Curtea Constituțională este o autoritate publică ce nu face parte din sistemul organelor judecătorești, astfel încât, de principiu, soluția declinării competenței, având ca efect investirea unei autorități judecătorești cu soluționarea cauzei, este inadmisibilă. De asemenea, nu intră în jurisdicția Curții soluționarea litigiilor rezultate din aplicarea unei instrucțiuni.

În decizia recurată se arată ca instrucțiunile în cauză sunt abrogate prin art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 70 /1994. Din cuprinsul acestui articol nu rezultă însă ca instrucțiunile respective ar fi fost în mod expres abrogate. De aceea, constatarea că, în urma abrogării dispozițiilor legale menționate în acel articol, sunt abrogate și instrucțiunile ce fac obiectul excepției, este o problemă de competența instanțelor judecătorești. În consecința critica adusă deciziei prin recursul formulat, în sensul irelevanței constatării abrogării, este fondată, astfel încât, exclusiv sub acest aspect, urmează ca recursul să fie admis, aplicabilitatea instrucțiunilor după apariția noii reglementări constituind o problemă de competența instanței judecătorești, nu de constituționalitate.

Potrivit legii, o dată cu admiterea recursului, Curtea trebuie să se pronunțe asupra excepției invocate. În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, pot face obiectul unei excepții de neconstituționalitate numai legile sau ordonanțele în vigoare ori dispoziții din acestea. Rezultă că, întrucât obiectul excepției îl constituie o prevedere instituită la nivel de instrucțiune, excepția urmează să fie respinsă, fiind inadmisibilă. În acest sens este și jurisprudența Curții, conform căreia o instrucțiune sau un alt act administrativ cu caracter normativ nu poate face obiectul unei excepții de neconstituționalitate.

Față de cele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Societatea Comercială "Brapam Craciun" - S.R.L. Piatra-Neamt, desființează Decizia Curții Constituționale nr. 273 din 23 iunie 1997 și, pe fond, respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. 4 din Capitolul IV al [Instrucțiunilor Ministerului Finanțelor nr. 3.614 din 26 aprilie 1991](#) privind tehnica de calcul al impozitului pe profit.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 19 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII

CONSTITUȚIONALE,

prof.univ.dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Claudia Miu
